

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Terziman Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Barbu Nichita Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 27.11.2019 - 04.02.2020

2. instanța de apel: 22.10.2020 – 15.12.2021

3. instanța de recurs: 22.04.2022 – 08.06.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 februarie 2020, Barbu Nichita Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa dată s-a dispus de a o considera condiționată pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a încasat din contul lui Barbu Nichita, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare, în sumă de 1680 lei.

Cerința acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 20,31 lei din contul lui Barbu Nichita Xxxxx, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Barbu Nichita, în circumstanțe de timp și loc nestabil de organul de urmărire penală, în scopul consumului personal de substanțe stupefiante, a intrat în posesia substanței stupefiante - PVP, pe care a păstrat-o ilegal până la 13.10.2019, aproximativ orele 18:00 minute, până când a fost stopat pe str. Malină Mică, mun. Chișinău și condus la Inspectoratul de Poliție Centru al Departamentului de Poliție a municipiului Chișinău de către echipajul

BPRO, și de la care a fost ridicat un pachet improvizat de culoare neagră ambalat în bandă adezivă de culoare albastră și o sticlă cu capac confecționat din plută în interiorul căruia s-a observat un cristal de culoare albă, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/-1-R-4204 din 31 octombrie 2019, în substanțele cu aspect de bulgări și cristale de culoare albă, din interiorul flaconului din sticlă și a pachetului de tip zip-lock, predată și ridicată de la Barbu Nichita, reprezintă PVP, care se atribuie la substanțele stupefiante în cantitate de 3,111 grame. Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, substanța stupefiantă PVP în cantitate de 3,111 grame, cu aspect de bulgări și cristale de culoare albă, din interiorul flaconului din sticlă și a pachetului de tip zip-lock în cantitate de 3,111 grame, reprezintă substanță stupefiantă în proporții deosebit de mari, care face parte din categoria substanțelor stupefiante, introdusă în lista nr. 1, tabelul I a substanțelor narcotice și psihotrope neutilizate în scopuri medicale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, iar conform prevederilor art. 11 a Legii nr. 382 - XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, circulația acestor substanțe narcotice, este limitată și se face doar în scopuri științifice și potrivit art. 134¹ alin. (2) din Cod penal, prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și prevăzute în actele normative ale Guvernului.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile lui Barbu Nichita, potrivit prevederilor art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal - *circulația ilegală a substanțelor psihotrope, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea substanțelor psihotrope, fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Terziman Alexandru, în numele inculpatului Barbu Nichita, solicitând casarea acesteia în partea ce ține de încasarea sumei de 1680 lei pentru efectuarea expertizei judiciare și pronunțarea unei noi sentințe prin care această pretenție să fie respinsă ca neîntemeiată. Totodată, a solicitat casarea sentinței în partea ce ține de stabilirea pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi sentințe, prin care inculpatului Barbu Nichita să-i fie aplicată conform prevederilor art. 90 alin. (2) Cod penal, pedeapsa condiționată pe un termen de 1 an.

În motivarea cerințelor sale apărătorul a invocat următoarele aspecte:

- conform materialelor cauzei penale, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii și nu dispune de careva venituri, de aceea instanța de fond nejustificat a admis solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în mărime de 1680 lei, trecându-le în contul statului;

- totodată, încasarea cheltuielilor judiciare este o pretenție de natură pecuniară și urmează a fi probată printr-un înscris justificativ (bon de plată chitanță). În speță, asemenea probe lipsesc, or potrivit regulilor generale în materie de pretenții de

natură pecuniară, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale;

- la stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, instanța de judecată a acordat o pondere importantă vârstei inculpatului, comportamentului în timpul procesului penal, din care rezultă conștientizarea faptei comise și a consecințelor acesteia. Totuși, potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, alin. (2) perioada de probațiune sau după, caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani;

- în speță, circumstanțe atenuante pentru Barbu Nichita au servit recunoașterea vinovăției și căința sinceră conform art. 76 alin. (2) Cod penal, iar circumstanțe agravante pentru inculpat conform art. 77 Cod penal, instanța nu a stabilit. Totodată, în instanța de judecată a fost precizat faptul, că Barbu Nichita este căsătorit, are un mod exemplar de viață, nu se află la evidența medicului narcolog, nu este consumator de droguri, iar abaterea pe care a comis-o, a fost săvârșită pe un fundalul unui stres profund provocată de niște neînțelegeri cu părinții;

- la individualizarea pedepsei, instanța de judecată ar fi trebuit să ia în calcul și circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. c) Cod penal, și anume „săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial”. În asemenea circumstanțe consideră că pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei;

- pedeapsa aplicată de prima instanță este prea aspră în raport cu factorii determinanți și importanți ai cauzei și anume conștientizarea acțiunilor sale, consecințele generate și recunoașterea vinovăției. Aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționând gradul influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului;

- prima instanță nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu a respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil;

- în speță, Barbu Nichita este un tânăr de profesie marinar, căruia disciplina și ordinea îi sunt principii de viață. Episodul care l-a avut cu substanțele narcotice a fost unul s-a întâmplat într-un concurs de circumstanțe nefaste, de care regretă foarte mult și se căiește. Își propune în continuare să-și continue cariera de marinar și să avanseze pe plan profesional;

- aplicarea unei pedepse condiționate pe un termen de probă de 1 an, este una echitabilă și va fi suficientă pentru a-și atinge scopurile menționate la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume de restabilire a echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor,

călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, iar acțiunile inculpatului Barbu Nichita just au fost încadrate în dispoziția art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi - *circulația ilegală a substanțelor psihotrope, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea substanțelor psihotrope, fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari.*

Instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Barbu Nichita a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora.

La fel, instanța de apel a notat că, instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului Barbu Nichita a ținut cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Respectiv, infracțiunea prevăzută de art.217 alin. (4) lit. b) din Codul penal, se califică, conform prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, ca o infracțiune gravă,

Astfel, ținând cont de reglementările legale menționate mai sus, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 februarie 2020, inculpatului Barbu Nichita pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare, prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

La stabilirea pedepsei au fost stabilite ca circumstanțe atenuante pentru inculpatul Barbu Nichita conform art. 76 alin.(2) Cod penal - recunoașterea vinovăției și căința sinceră. Circumstanțe agravante în privința inculpatului conform art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a stabilit.

Ținând cont de gradul de pericol redus al faptei și de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului și familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, ținând cont de starea familială, instanța de fond în mod întemeiat nu a considerat rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului Barbu Nichita, în temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal, anume pe un termen de 2 (doi) ani.

Totodată, prin stabilirea acestei pedepse se va acorda posibilitatea inculpatului de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întâmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate.

În acest context, au fost respinse argumentele apărătorului privind aplicarea față de inculpatul Barbu Nichita a unei pedepse sub formă de suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de 1 an, menționând că este căsătorit, are un mod exemplar de viață, nu se află la evidența medicului narcolog și propune în continuare să-și continue cariera de marinar și să avanseze pe plan profesional. De fapt, instanța de apel a stabilit că cele invocate au fost luate în considerație de către instanța de fond la individualizarea pedepsei.

Mai mult decât atât, în instanța de apel inculpatul Barbu Nichita nici nu s-a prezentat, cauza examinându-se în lipsa acestuia, fiind anunțat în căutare și manifestând lipsă de respect față de instanță, cu toate că știa cu certitudine despre apelul depus de avocat în interesele inculpatului.

În concluzie, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului a conchis că pedeapsa stabilită de instanța de fond este motivată, individualizată și aplicată inculpatului în acord cu prevederile legale, corespund principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Din materialele cauzei penale, rezultă că una din probele ce confirmă vinovăția inculpatului Barbu Nichita, este raportul de expertiză nr. 34/12/-1-R-4204 din 31 octombrie 2019, pentru efectuarea căruia au fost suportate cheltuieli în sumă totală de 1680 (f.d. 19-22).

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Urmare celor menționate, instanța de apel a considerat că cheltuielile de judecată în sumă totală de 1680 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză în prezenta cauză urmează a fi achitat anume din contul lui Barbu Nichita în contul statului, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizelor judiciare. Or, această expertiză a fost necesară în vederea constatării dacă praful depistat la Barbu Nichita conține substanțe stupefiante, psihotrope sau analogi și care este compoziția chimică și cantitatea acesteia (f.d. 19-22).

Astfel, ținând cont de conduita procesuală culpabilă a inculpatului, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a încasat din contul lui Barbu Nichita

cheltuielile judiciare în mărime de 1680 lei, confirmate prin probe verosimile ca fiind cheltuieli imputabile inculpatului.

Instanța de apel a considerat că, constatarea vinovăției inculpatului cu stabilirea pedepsei penale fără încasarea din contul lui a cheltuielilor judiciare ar atrage după sine neasigurarea scopului pedepsei penale și anume reeducarea inculpatului și restabilirea ordinii de drept și va favoriza într-un mod tacit comiterea în continuare a faptelor analogice. Mai mult decât atât, în rezultatul respingerii încasării cheltuielilor din contul inculpatului ar avea de suferit statul.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Terziman A. în numele inculpatului, care solicită casarea acestora în partea ce ține de stabilirea pedepsei și pronunțarea în această parte a unei sentințe noi, prin care inculpatului Barbu Nichita să-i fie aplicată conform prevederilor art. 90 alin. (2) Cod penal, pedeapsă condiționată pe un termen de 1 an și în partea ce ține de încasarea sumei de 1680 lei pentru efectuarea expertizei judiciare și pronunțarea unei noi sentințe prin care pretenția aceasta să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului indică aceleași motive pe care le-a invocat în apel, menționând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă. La fel, întemeiat a fost menținută sentința și în partea încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Terziman A. în numele inculpatului, invocă dezacordul cu termenul de pedeapsă suspendat pe 2 ani și cu încasarea sumei de 1680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare din contul inculpatului, invocând temeiurile de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6),

10) Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, solicitând aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de 1 an și respingerea cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.*

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 83), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sancțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Barbu N. prin decizia instanței de apel a fost menținută sentința, prin care inculpatului Barbu Nichita i-a fost aplicată pedeapsă de la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu

privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 3 (trei) ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa dată s-a dispus de a o considera condiționată pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost suspendată executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, la aplicarea pedepsei au fost stabilite ca circumstanțe atenuante pentru inculpatul Barbu Nichita conform art. 76 alin.(2) Cod penal - recunoașterea vinovăției și căința sinceră. Circumstanțe agravante în privința inculpatului conform art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a stabilit. La fel, instanța de apel întemeiat ținând cont de gradul de pericol redus al faptei și de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului și familiei sale o condamnare cu executare la închisoare, ținând cont de starea familială, instanța de fond în mod întemeiat nu a considerat rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar și a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului Barbu Nichita, în temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal, anume pe un termen de 2 ani.

În acest context, just au fost respinse argumentele apărătorului privind aplicarea față de inculpatul Barbu Nichita a unei pedepse sub formă de suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de 1 an, menționând că este căsătorit, are un mod exemplar de viață, nu se află la evidența medicului narcolog și propune în continuare să-și continue cariera de marinar și să avanseze pe plan profesional, deoarece acestea au fost luate în considerație de către instanța de fond la individualizarea pedepsei. Mai mult decât atât, în instanța de apel inculpatul Barbu Nichita nici nu s-a prezentat, cauza examinându-se în lipsa acestuia, fiind anunțat în căutare și manifestând lipsă de respect față de instanță, cu toate că știa despre apelul depus de avocat în interesele inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în*

hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia și în ce perioadă de probațiune.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica micșorarea termenului de suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, prin care inculpatului, conform prevederilor art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că pedeapsa aplicată este prea aspră.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanțele de fond au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și au aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, reieșind din criticele expuse de către avocatul Terziman A. în numele inculpatului, se constată că acesta contestă hotărârile adoptate în cauză și în partea ce se referă la cheltuielile judiciare.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Dispozițiile art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, stipulează că cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmit raportul de expertiză nr. 34/12/-1-R-4204 din 31 octombrie 2019, pentru care a fost achitată suma de 1680 lei.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus menținerea sentinței și în partea încasării din contul lui Barbu Nichita, a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare, în sumă de 1680 lei, motivându-și soluția.

Astfel, din conținutul recursului, se atestă că recurentul nu aduce argumente sau circumstanțe ce ar putea răsturna soluția instanței de apel, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or în ședința de judecată a instanței de apel nu au fost prezentate probe referitor la situația materială precară a inculpatului, sau aflarea persoanelor la întreținerea acestuia.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că, raportul de expertiză nr. 34/12/-1-R-4204 din 31 octombrie 2019, a fost ordonat și efectuat în cadrul procesului penal, fiind achitată pentru întocmirea acesteia din sumele alocate de stat, astfel, pînă la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii cheltuielile au fost avansate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că, raportul de expertiză nr. 34/12/-1-R-4204 din 31 octombrie 2019, fiind efectuat în cadrul cauzei penale în care instanțele de fond au constatat vinovăția lui Barbu N. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, instanțele de fond, just la solicitarea procurorului au dispus ca inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sînt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la admiterea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu sunt incidente în speță cazurile de casare invocate de către avocatul Terziman A. în numele inculpatului, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei

contestate, iar pedeapsa stabilită inculpatului Barbu N., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Terziman Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Barbu Nichita Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 08 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie